

pasludina šo spriedumu.

Sprīdums

1 Līgums sniegt prejudiciālu nolikumu ir par to, kā interpretēt Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.) 168. pantu, vajadzības gadījumā skatītu kopā ar citām tās normām, un nodokļu neitralitātes principu.

2 Šis līgums ir iesniegts tiesvedībā starp *Ferimet SL* un *Administración General del Estado* (Vispārējā valsts pārvalde, Spānija) par tiesību atskaitēt pievienotās vērtības nodokli (PVN), kas attiecas uz 2008. gadā veikto reģenerāto materiālu piegādi.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

3 Direktīvas 2006/112 9. panta 1. punkts ir noteikts:

“Nodokļa maksātājs” ir jebkura persona, kas patstāvīgi jebkurā vietā veic jebkuru saimniecisku darbību, neatkarīgi no šīs darbības mērķa vai rezultāta.

Jebkuru ražotāju, tirgotāju vai pakalpojumu sniedzēju darbību, tostarp kalnrūpniecību, lauksaimniecisku darbību un brīvo profesiju darbību, uzskata par “saimniecisku darbību”. Materiāla vai nemateriāla pakalpojuma izmantošana ar noliku gūt no tā ilglaicīgus ienākumus jo paši ir uzskatāma par saimniecisku darbību.”

4 Šīs direktīvas 168. pants ir paredzēts:

“Ciktāl preces un pakalpojumus nodokļa maksātājs izmanto darījumiem, par kuriem uzliek nodokli, nodokļa maksātājam ir tiesības tajā dalībvalstī, kurā viņš veic šos darījumus, atskaitīt no nodokļa, par kuru nomaksu viņš ir atbildīgs:

a) PVN, kas attiecas uz dalībvalstī maksājams vai samaksāts par prešu piegādi vai pakalpojumu sniegšanu, ko tam veicis vai veiks cits nodokļa maksātājs;

[..].”

5 Saskaņā ar minētās direktīvas 178. pantu:

“Lai izmantotu atskaitēšanas tiesības, nodokļa maksātājam jāizpilda šādi nosacījumi:

a) 168. panta a) punktā paredzētajai atskaitēšanai attiecībā uz prešu piegādi vai pakalpojumu sniegšanu – jā saglabā rēķini, kas sagatavots saskaņā ar 220. līdz 236. pantu un 238., 239. un 240. pantu;

[..]

f) ja nodokļa maksātājam ir jāmaksā PVN kā pakalpojumu saņēmējam vai pircējam, piemērojot 194. līdz 197. pantu un 199. pantu – jāievēro katras dalībvalsts noteiktās formalitātes.”

6 Direktīvas 2006/112 199. panta 1. punkts ir noteikts:

“Dalībvalstis var noteikt, ka turpmāk norādītajos darījumos persona, kas atbildīga par PVN nomaksu, ir prešu vai pakalpojumu saņēmējs, kas ir nodokļa maksātājs:

[..]

d) lietotu materiālu, tādā pašā stāvoklī atkārtoti neizmantojamu materiālu, līgumu, rēķināšanu un nerēķināšanu atkritumu, reģenerājamu atkritumu, daļiņu pārstrādātu atkritumu piegāde, kā arī dažas preču piegādes un pakalpojumu sniegšana, kā norādīts VI pielikumā;

[..].”

7 Saskaņā ar šīs direktīvas 273. panta pirmo daļu:

“Dalībvalstis var uzlikt citus pienākumus, ko tās uzskata par vajadzīgiem, lai pareizi iekasētu PVN un novērstu krāpšanu, saskaņā ar prasību par vienu režīmu iekšzemes darījumiem un darījumiem starp dalībvalstīm, ko veic nodokļa maksātāji, ar noteikumu, ka šādi pienākumi tirdzniecībā starp dalībvalstīm nerada formalitātes, šķērsojot robežas.”

Spēnijas tiesības

8 1992. gada 28. decembra *Ley 37/1992 del Impuesto sobre el Valor Añadido* (Likums par pievienotās vērtības nodokli; 1992. gada 29. decembra *BOE* Nr. 312, 44247. lpp.) redakcijā, kas piemērojama pamatlīdz (turpmāk tekstā – “Likums par PVN”), 84. panta 1. punkta 2. apakšpunkta c) punktā ir paredzēts, ka PVN maksā uzņēmumi vai profesionāļi, kuru labā tiek veikti ar nodokli apliekami darījumi, ja ir runa par rēķināšanu atkritumu, sakausējumu, dzelzs vai tērauda atkritumu vai līgumu, atlikumu un citu reģenerāto materiālu, ko veido krāsainie metāli un citi metāli vai to sakausējumi, izdedžu un sērū, kā arī pelnu un rēķināšanu atkritumu, kas satur metālus vai metālu sakausējumus, piegādā.

9 Saskaņā ar Likuma par PVN 92. panta 1. punkta 3. apakšpunktu nodokļa maksātāji no PVN, kas maksājams par darījumiem, par kuriem uzliek nodokli valsts teritorijā, var atskaitīt PVN, kas maksājams tajā pašā teritorijā un kas uz tiem tieši attiecas vai ko tie ir samaksājuši saistībā ar šo likuma 84. panta 1. punkta 2. apakšpunkta minēto preču piegādi.

10 Minētā likuma 97. pantā ir noteikts:

“1. Komersanti un profesionāļi var izmantot tiesības uz nodokļa atskaitīšanu tikai tad, ja to rēķinā ir to tiesības pamatojošs dokuments.

Šajā nolūkā par dokumentiem, kas pamato tiesības uz nodokļa atskaitīšanu, tiek uzskatīti tikai šādi dokumenti:

[..]

4° rēķinā, ko nodokļa maksātājs ir izsniedzis šo likuma 165. panta 1. punktā paredzētajos gadījumos. [..]

2. Iepriekšējie dokumenti, kas neatbilst visiem likumdošanas vai normatīvajos aktos paredzētajiem nosacījumiem, nepamato tiesības uz nodokļa atskaitīšanu [..].

[..].”

11 Saskaņā ar Likuma par PVN 165. panta 1. punktu “šā likuma 84. panta 1. punkta 2. apakšpunkta [..] paredzētajos gadījumos rēķinā, ko izdevusi attiecīgā gadījumā persona, kas piegādājusi preces vai sniegusi attiecīgos pakalpojumus, vai darījuma grāmatvedības dokumentam pievieno rēķinu, kas ietver nodokļa samaksu. Šis rēķinā atbilst normatīvajos aktos

paredzējumiem nosacījumiem”.

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

12 *Ferimet* paziņoja, ka 2008. gadā tā no sabiedrības *Reciclatges de Terra Alta* ir iegādājies reģenerētas materiālus (līķus), norādot, ka uz darījumu attiecas PVN apgrieztās iekasšanas procedūra, un izrakstot atbilstošu rēķinu.

13 Pārbaudes laikā *Inspección de los Tributos* (Nodokļu inspekcija, Spānija) tostarp konstatēja, ka uzņēmumam, kas rēķinā norādīts kā šo materiālu piegādātājs, patiesībā nav to piegādei nepieciešamo materiālo un cilvēkresursu, un uzskatīja, ka *Ferimet* izrakstītie rēķini ir jāatzīst par viltotiem. Tā uzskata, ka, lai gan minētie materiāli neapstrādāmi ir piegādāti, attiecīgais darījums ir simulācija, jo to patiesais piegādātājs apzināti tika noklusēts. Šo iemeslu dēļ nodokļu inspekcija nolēma, ka nav pamata atskaitīt PVN par šo darījumu, un 2008. finanšu gadā izdeva paziņojumu par nodokli attiecībā uz 140 441,71 EUR, kam tika pievienots sods 140 737,68 EUR.

14 Tā kā *Tribunal Económico-Administrativo Regional de Cataluña* (Katalonijas Reģionālā nodokļu pārsūdzības pārraide, Spānija) noraidīja *Ferimet* prasību par šo paziņojumu par nodokli un par šo sodu, pārdotā minētā par šo noraidīto nolikumu iesniedza apelācijas sūdzību *Tribunal Superior de Justicia de Cataluña* (Katalonijas Augstā tiesa, Spānija). Šajā tiesā *Ferimet* apgalvoja, ka attiecīgā reģenerēto materiālu pirkuma realitāte esot pierādīta, ka fiktīvā piegādātāja norādīšana rēķinā attiecas uz vienkāršu formas prasību, ja iegāde faktiski ir notikusi, ka tiesības uz PVN atskaitīšanu nevar tikt atteiktas, ja ir pierādīta darījuma esamība, un ka šajā gadījumā piemērotā apgrieztās iekasšanas procedūra garantē ne tikai PVN iekasšanu un tās kontroli, bet arī jebkādas nodokļu priekšrocības neesamību nodokļu maksātājam.

15 Ar 2017. gada 23. novembra spriedumu *Tribunal Superior de Justicia de Cataluña* (Katalonijas Augstā tiesa) noraidīja *Ferimet* prasību, pamatojoties uz to, ka nodokļu inspekcija esot pietiekami pierādījusi piegādātāja slēpšanu, ka piegādātāja norādīšana nevar tikt uzskatīta par tīri formālu norādi, jo tas ir elements, kas ļauj pārbaudīt PVN likuma desmito pantu, un līdz ar to tas ietekmē nodokļa neitralitātes principu. Šī tiesa arī norādīja – lai gan ir taisnība, ka apgrieztās iekasšanas procedūra principā nerada nodokļu ieņēmumu zudumu, tiesības uz PVN atskaitīšanu tomēr ir atkarīgas no materiālo nosacījumu ieviešanas, tostarp no fakta, ka minētā persona patiešām ir piegādātāja.

16 Tādējādi *Ferimet* iesniedza apelācijas sūdzību *Tribunal Supremo* (Augstākā tiesa, Spānija), iesniedzot tiesību, kurā tā apgalvo, ka valsts un Eiropas tiesiskais regulējums, kā arī Tiesas judikatūra noteikti liek uzskatīt, ka tai bija tiesības atskaitīt PVN par attiecīgā reģenerēto materiālu iegādi. Šajā ziņā tā norāda, ka tā bija pārdotā minēto patiesā saņēmēja, ka tā tos faktiski iegādājās un saņēma un ka nebija un nevarēja būt radušies nodokļu ieņēmumu zaudējumi, jo, tā kā uz to attiecīgā apgrieztās iekasšanas procedūra, ne tai, ne tās piegādātājam nebija jāmaksā PVN.

17 Spānijas valdība šajā tiesā norāda, ka norāde rēķinā uz fiktīvu piegādātāju pierāda, ka pastāv simulācija, ka patiesā piegādātāja identitātes slēpšana ir jāuzskata par saistītu ar krāpšanu gan attiecībā uz PVN, gan tiešajiem nodokļiem un ka *Ferimet* nav pierādījusi, ka nepastāv nodokļu priekšrocība, uz kuru tā atsaucas.

18 Iesniedz?jtiesa nor?da, ka taj? izskat?m? lieta attiecas uz iesp?ju atskait?t PVN, ko *Ferimet* pati ir p?rnesusi un samaks?jusi, izrakstot r??inu apgriezt?s iekas?šanas proced?r?, lai gan, ja attiec?gais dar?jums patieš?m tika ?stenots, min?to re?ener?to materi?lu patiesais pieg?d?t?js tom?r tika sl?pts, nor?dot šaj? r??in? fikt?vu vai neesošu pieg?d?t?ju.

19 Š? tiesa uzskata, ka šaj? str?d? ir j?nosaka, pirmk?rt, vai nor?de par attiec?go pre?u pieg?d?t?ju ir tikai form?ls ties?bu uz PVN atskait?šanu nosac?jums, otrk?rt, k?das ir sekas tam, ka pirc?js nor?da nepatiesu pieg?d?t?ja identit?ti, un tam, ka pirc?js zina, ka š? nor?de ir kr?pnieciska, un, trešk?rt, vai Tiesas judikat?ra noteikti noz?m?, ka PVN atskait?šana var tikt atteikta, tostarp ?aunpr?t?gas izmantošanas gad?jum?, tikai tad, ja past?v risks, ka dal?bvalsts var?tu zaud?t nodok?u ie??mumus, bet nodok?a apgriezt?s iekas?šanas proced?r? nodok?u maks?t?js princip? nemaks? PVN valsts kasei.

20 Min?t? tiesa uzskata, ka Tiesas judikat?ra ne vienm?r noz?m?, ka ties?bas uz PVN atskait?šanu nekad nevar tikt atteiktas gad?jum?, kad tiek piem?rota apgriezt?s iekas?šanas proced?ra un kad ir pier?d?ts, ka attiec?g?s preces faktiski ir pieg?d?tas, k? ar? ka nodok?a maks?t?js t?s faktiski ir ieg?d?jies. No š?s judikat?ras ar? neizrietot, ka pieg?d?t?ja nor?d?šana r??in? ir t?ri form?la nor?de, kam nav noz?mes šo ties?bu ?stenošan?, ja attiec?gais dar?jums ir re?ls.

21 Turkl?t attiec?b? uz nodok?u priekšroc?bu, kuras past?v?šana ir ties?bu uz PVN atskait?šanu atteikuma nosac?jums, iesniedz?jtiesa nor?da, ka no min?t?s judikat?ras neizriet, ka š? priekšroc?ba attiecas tikai uz nodok?u maks?t?ju, kurš l?dz veikt atskait?šanu, nevis attiec?g? gad?jum? uz citiem dar?juma dal?bniekiem, kas dod ties?bas veikt šo atskait?jumu. T? uzskata, ka nav oblig?ti j?abstrah?jas no pieg?d?t?ja r?c?bas, ja rodas jaut?jums, vai nodok?u maks?t?js var?ja izmantot atskait?šanas ties?bas apgriezt?s iekas?šanas proced?ras piem?rošan?, it ?paši, ja var tikt apdraud?ta tieš? aplikšana ar nodokli.

22 Š?dos apst?k?os *Tribunal Supremo* (Augst?k? tiesa) nol?ma aptur?t tiesved?bu un uzdot Tiesai š?dus prejudici?lus jaut?jumus:

“1) Vai [Direkt?vas 2006/112] 168. un ar to saist?tie panti un no min?t?s direkt?vas izrietošais nodok?u neitralit?tes princips, k? ar? ES Tiesas judikat?ra, ar ko tiek interpret?ta š? direkt?va, ir j?interpret? t?d?j?di, ka ar tiem nav at?auts atskait?t priekšnodokl? samaks?to PVN tiem uz??m?jiem, kuri nodok?a apgriezt?s iekas?šanas proced?r? izdod apliecinošu dokumentu (r??inu) par pre?u ieg?des dar?jumu, kas veikts, r??in? nor?dot fikt?vu pieg?d?t?ju, lai gan ir skaidrs, ka ieg?di ir faktiski veicis konkr?tais komersants, kurš izmantoja nopirkto materi?lus savai saimnieciskajai darb?bai vai komercdarb?bai?

2) Gad?jum?, ja t?du r?c?bu k? aprakst?t? – kas uzskat?ma par zin?mu attiec?gajai personai – var?tu kvalific?t k? ?aunpr?t?gu vai kr?pniecisku, k? rezult?t? tiek liegta priekšnodokl? samaks?t? PVN atskait?šana, vai, lai liegtu min?to atskait?šanu, ir nepieciešams pier?d?t, ka past?v nodok?u priekšroc?ba, kas ir nesader?ga ar PVN tiesiskaj? regul?jum? noteiktajiem m?r?iem?

3) Visbeidzot, ja š?ds pier?d?jums ir nepieciešams, vai nodok?u priekšroc?ba, kas ?autu liegt atskait?šanu un kas atkar?b? no apst?k?iem ir j?identific? konkr?taj? gad?jum?, ir j?attiecina tikai uz pašu nodok?u maks?t?ju (pre?u pirc?ju) vai attiec?g? gad?jum? to var attiecin?t uz citiem dar?juma dal?bniekiem?”

Par prejudici?lajiem jaut?jumiem

23 Ar šiem trim jaut?jumiem, kas ir j?izskata kop?, iesniedz?jtiesa b?t?b? jaut?, vai Direkt?va

2006/112, skat?ta kop? ar nodok?u neitralit?tes principu, ir j?interpret? t?d?j?di, ka nodok?a maks?t?jam ir j?atsaka izmantot ties?bas uz PVN atskait?šanu saist?b? ar tam pieg?d?to pre?u ieg?di, ja šis nodok?a maks?t?js r??in?, kuru tas pats ir izsniedzis par šo dar?jumu, piem?rojot apgriezt?s iekas?šanas proced?ru, ir apzin?ti nor?d?jis fikt?vu pieg?d?t?ju.

24 Iesniedz?jtiesa vispirms v?las noskaidrot, vai pieg?d?t?ja nor?d?šana r??in? par prec?m, saist?b? ar kur?m ir ?stenotas ties?bas uz PVN atskait?šanu, ir tikai form?ls nosac?jums. P?c tam t? jaut? par sek?m, k?das attiec?b? uz šo ties?bu izmantošanu ir tam, ka nodok?a maks?t?js ir sl?pis šo pre?u faktisko pieg?d?t?ju gad?jum?, kad to pieg?des realit?te un tas, ka šis nodok?a maks?t?js to v?l?k izmanto saviem ar nodokli apliekamajiem dar?jumiem, netiek apstr?d?ts. Visbeidzot t? jaut?, vai ties?bas uz nodok?a atskait?šanu var tikt atteiktas ?auntic?gam nodok?a maks?t?jam tikai tad, ja past?v nodok?u ie??mumu zaud?šanas risks attiec?gajai dal?bvalstij un nodok?u priekšroc?ba šim nodok?a maks?t?jam vai citiem attiec?g? dar?juma dal?bniekiem.

25 Vispirms j?uzsver, ka uzdotie jaut?jumi attiecas tikai uz ties?bu uz nodok?a atskait?šanu ?stenošanu, nevis uz to, vai t?dos apst?k?os, k?dus ir min?jusi iesniedz?jtiesa, attiec?gajam nodok?a maks?t?jam ir j?piem?ro finansi?la sankcija par noteiktu Direkt?v? 2006/112 paredz?to pras?bu p?rk?pumu vai ar? – vai š?da sankcija atbilst sam?r?guma principam.

26 T?d?j?di j?atg?dina, pirmk?rt, ka ties?bas uz PVN atskait?šanu ir pak?rtotas gan materi?lo, gan form?lo nosac?jumu iev?rošanai. Attiec?b? uz materi?lajiem nosac?jumiem no Direkt?vas 2006/112 168. panta a) punkta izriet, ka, lai var?tu izmantot min?t?s ties?bas, pirm?m k?rt?m, attiec?gajai personai ir j?b?t “nodok?a maks?t?jam” š?s direkt?vas izpratn?. Otr?m k?rt?m, vispirms ir nepieciešams, lai preces vai pakalpojumus, uz kuriem atsaucas, lai pamatotu ties?bas uz nodok?a atskait?šanu, pieg?d? vai sniedz cits nodok?a maks?t?js un v?l?k š?s preces vai pakalpojumus nodok?a maks?t?js izmanto saviem ar nodokli apliekamajiem dar?jumiem. Attiec?b? uz ties?bu uz PVN atskait?šanu ?stenošanas noteikumiem, kas ir piel?dzin?mi form?liem nosac?jumiem, min?t?s direkt?vas 178. panta a) punkt? ir paredz?ts, ka nodok?a maks?t?jam ir j?saglab? r??ins, kas izrakst?ts saska?? ar t?s 220.–236. pantu un 238.–240. pantu (šaj? noz?m? skat. spriedumus, 2016. gada 15. septembris, *Senatex*, C?518/14, EU:C:2016:691, 28. un 29. punkts, k? ar? tajos min?t? judikat?ra; 2018. gada 21. novembris, *V?dan*, C?664/16, EU:C:2018:933, 39. un 40. punkts, k? ar? r?kojumu 2020. gada 3. septembris, *Vikingo F?vállalkozó*, C?610/19, EU:C:2020:673, 43. punkts).

27 No t? izriet, ka pieg?d?t?ja nor?d?šana r??in? par prec?m vai pakalpojumiem, par kuriem ir ?stenotas ties?bas uz PVN atskait?šanu, ir šo ties?bu ?stenošanas form?ls nosac?jums. Savuk?rt pre?u pieg?d?t?ja vai pakalpojumu sniedz?ja k? nodok?a maks?t?ja statuss, k? to nor?da Sp?nijas un ?ehijas vald?bas, ietilpst to materi?lajos nosac?jumos.

28 It ?paši attiec?b? uz ties?bu uz PVN atskait?šanu ?stenošanas noteikumiem apgriezt?s iekas?šanas proced?r?, kam ir piem?rojams Direkt?vas 2006/112 199. panta 1. punkts, j?piebilst, ka nodok?u maks?t?jam, kuram k? pre?u sa??m?jam ir j?maks? ar to saist?tais PVN, nav pien?kuma izrakst?t r??inu, kas b?tu sagatavots atbilstoši šaj? direkt?v? noteiktaj?m oblig?taj?m pras?b?m, lai tas var?tu ?stenot savas ties?bas uz nodok?a atskait?šanu, un vi?am tikai ir j?izpilda attiec?g?s dal?bvalsts noteikt?s formalit?tes, ?stenojot iesp?jas, kuras tam sniedz min?t?s direkt?vas 178. panta f) punkts (spriedums, 2017. gada 26. apr?lis, *Farkas*, C?564/15, EU:C:2017:302, 44. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

29 Šaj? gad?jum? no iesniedz?jtiesas l?muma izriet, ka nodok?a maks?t?js pamatliet? apl?kotaj? r??in? apzin?ti ir nor?d?jis fikt?vu pieg?d?t?ju un tas esot liedzis *Inspección de los Tributos* (nodok?u inspekcija) identific?t patieso pieg?d?t?ju un t?d?j?di noteikt p?d?j? min?t? nodok?a maks?t?ja statusu k? ties?bu uz PVN atskait?šanu materi?lo nosac?jumu.

30 Otrk?rt, attiec?b? sek?m, kas rodas no t?, ka nodok?u maks?t?js sl?p? patieso pieg?d?t?ju, j?atg?dina, ka nodok?u atskait?jumu sist?mas m?r?is ir piln?b? atbr?vot uz??m?ju no PVN, kas ir maks?jams vai samaks?ts visas t? saimniecisk?s darb?bas ietvaros. T?d?j?di kop?j? PVN sist?ma nodrošina neitralit?ti attiec?b? uz nodok?a piem?rošanu vis?m saimnieciskaj?m darb?b?m neatkar?gi no šo darb?bu m?r?iem vai rezult?tiem ar nosac?jumu, ka min?taj?m darb?b?m princip? ir piem?rojams PVN (r?kojums, 2020. gada 3. septembris, *Vikingo F?vállalkozó*, C?610/19, EU:C:2020:673, 41. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

31 Saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru nodokļu maksātāju tiesības no maksājuma PVN atskaitīt PVN, kas ir jāmaksā vai kas jau iepriekš kļūst priekšnodoklis ir samaksāts par iegādātajām precēm un saņemtajiem pakalpojumiem, ir ar Savienības tiesību aktiem izveidotās kopīgās PVN sistēmas pamatprincips. Kā Tiesa vairākkārt ir nospriedusi, Direktīvas 2006/112 167. un nākamajos pantos paredzētās tiesības uz nodokļa atskaitīšanu ir PVN mehānisma neatņemama sastāvdaļa un principā nevar tikt ierobežotas, ja nodokļa maksātāji, kas vēlas šīs tiesības izmantot, ievēro gan šīm tiesībām paredzētās materiālās, gan formālās prasības vai nosacījumus (rīkojums, 2020. gada 3. septembris, *Vikingo Fővállalkozó*, C-610/19, EU:C:2020:673, 40. punkts un tajā minētā judikatūra).

32 Saskaņā ar Direktīvas 2006/112 273. panta pirmo daļu dalībvalstis var noteikt citus pienākumus papildus šajai direktīvai paredzētajiem, ja dalībvalstis tos uzskata par vajadzīgiem, lai pareizi iekasētu PVN un novērstu krāpšanu, tomēr šie dalībvalstu veiktie pasākumi nedrīkst pārsniegt to, kas ir nepieciešams minimālo mērķu sasniegšanai. Tie nedrīkst ar to nevar tikt izmantoti tā, ka ar tiem sistēmiski tiktu apstrīdētas tiesības uz PVN atskaitēšanu un nedrīkst ar to – PVN neitralitāte (rīkojums 2020. gada 3. septembris, *Vikingo Fővállalkozó*, C-610/19, EU:C:2020:673, 44. punkts un tajā minētā judikatūra).

33 Tādējādi Tiesa ir nospriedusi, ka PVN neitralitātes pamatprincips prasa, lai šā priekšnodokļa samaksātājam nodokļa atskaitošana notiktu tad, ja ir izpildītas materiālās prasības, pat ja nodokļa maksātājs nav izpildījis noteiktas formālās prasības (šajā nozīmā skat. spriedumus, 2016. gada 15. septembris, *Senatex*, C-518/14, EU:C:2016:691, 38. punkts, un 2017. gada 19. oktobris, *Paper Consult*, C-101/16, EU:C:2017:775, 41. punkts).

34 Tādējādi, ja nodokļu administrācijas rīcība ir nepieciešama informācija, lai konstatētu, ka materiālie nosacījumi ir izpildīti, tātad attiecībā uz nodokļa maksātāja tiesībām atskaitīt šo nodokli nevar noteikt papildu nosacījumus, kuri padarītu neiespjamu šo tiesību izmantošanu (spriedums, 2016. gada 15. septembris, *Barlis 06 – Investimentos Imobiliários e Turísticos*, C-516/14, EU:C:2016:690, 42. punkts).

35 Šie apsvērumi it īpaši ir piemērojami apgrieztās iekasšanas procedūras piemērošanai (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2004. gada 1. aprīlis, *Bockemühl*, C-90/02, EU:C:2004:206, 50. un 51. punkts; 2008. gada 8. maijs, *Ecotrade*, C-95/07 un C-96/07, EU:C:2008:267, 62.–64. punkts, kā arī 2014. gada 6. februāris, *Fatorie*, C-424/12, EU:C:2014:50, 34. un 35. punkts).

36 Tom?r var?tu b?t cit?di, ja formas pras?bu p?rk?pums ne?autu sniegt neapstr?damus pier?d?jumus, ka ir izpild?tas materi?l?s pras?bas (spriedums, 2017. gada 19. oktobris, *Paper Consult*, C?101/16, EU:C:2017:775, 42. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

37 Tā tas var būt gadījums, ja patiesi piegādātāja identitāte rādina par precēm vai pakalpojumiem, par kuriem ir īstenotas atskaitēšanas tiesības, nav minēta, ja tas neāuj identificēt šo piegādātāju un līdz ar to pierādīt, ka tam ir nodokļa maksātāja statuss, jo, kā tas ir atgādīts šī sprieduma 27. punktā, šis statuss ir viens no tiesību uz PVN atskaitēšanu materiālajiem nosacījumiem.

38 Šajā ziņā jāuzsver, ka, pirmām kārtām, nodokļu administrācija nevar pārbaudīt tikai pašu rādīnu. Tai ir jāņem vērā arī nodokļu maksātāja sniegtā papildu informācija (spriedums, 2016. gada 15. septembris, *Barlis 06 – Investimentos Imobiliários e Turísticos*, C-516/14, EU:C:2016:690, 44. punkts). Otrām kārtām, nodokļa maksātājam, kas līdz atskaitē PVN, ir jāpierāda, ka tas atbilst tās saņemšanas nosacījumiem (šajā nozīmā skat. spriedumu, 2018. gada 21. novembris, *Vēdan*, C-664/16, EU:C:2018:933, 43. punkts). Tādējādi nodokļu iestādes var pieprasīt pašam nodokļu maksātājam sniegt pierādījumus, kurus tās uzskata par nepieciešamiem, lai izvērtētu, vai ir pamats piešķirt pieprasīto atskaitējumu (spriedums, 2016. gada 15. septembris, *Barlis 06 – Investimentos Imobiliários e Turísticos*, C-516/14, EU:C:2016:690, 46. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

39 No tā izriet, ka nodokļa maksātājam, kas izmanto tiesības uz PVN atskaitēšanu, principā ir jāpierāda, ka preču vai pakalpojumu, par kuriem šīs tiesības tiek īstenotas, piegādātājam ir nodokļa maksātāja statuss. Tādējādi nodokļu maksātājam ir pienākums sniegt objektīvus pierādījumus par to, ka nodokļa maksātāji viņam faktiski ir iepriekš piegādājuši preces un snieguši pakalpojumus viņa paša ar PVN apliekamo darījumu vajadzībām, attiecībā uz kuriem viņš faktiski ir samaksājis PVN. Šie pierādījumi var ietvert tostarp dokumentus, kas ir to piegādātāju vai pakalpojumu sniedzēju rādītāji, no kuriem nodokļa maksātājs ir iegādājies preces vai pakalpojumus, par kuriem viņš ir samaksājis PVN (šajā nozīmā skat. spriedumu, 2018. gada 21. novembris, *Vēdan*, C-664/16, EU:C:2018:933, 44. un 45. punkts).

40 Tomēr, runājot par cēņu pret krāpšanu PVN jomā, nodokļu administrācija nevar vispārīgi prasīt nodokļa maksātājam, kurš vēlas izmantot tiesības uz PVN atskaitēšanu, tostarp pārbaudīt, vai to preču vai pakalpojumu piegādātājam, saistībā ar kuriem minētās tiesības tiek izmantotas, ir nodokļa maksātāja statuss (šajā nozīmā skat. spriedumu, 2012. gada 21. jūnijs, *Mahagében* un *Dávid*, C-80/11 un C-142/11, EU:C:2012:373, 61. punkts, kā arī rādījumu, 2020. gada 3. septembris, *Vikingo Fővállalkozó*, C-610/19, EU:C:2020:673, 56. punkts).

41 Attiecībā uz pierādēšanas pienākumu par to, vai piegādātājam ir nodokļa maksātāja statuss, ir jānoskaidro, pirmām kārtām, tiesību uz PVN atskaitēšanu materiāla nosacījuma noteikšana un, otrām kārtām, krāpšanas PVN jomā esamības noteikšana.

42 Tādējādi, kaut gan, lai cēnātos pret krāpšanu PVN jomā, nevar vispārīgi prasīt, lai nodokļu maksātājs, kurš vēlas izmantot savas tiesības uz PVN atskaitēšanu, pārbaudītu, vai attiecīgā preču vai pakalpojumu piegādātājam ir nodokļa maksātāja statuss, citādi ir tad, ja šis statuss ir jākonstatē, lai pārbaudītu, vai šīs tiesības uz nodokļa atskaitēšanu materiālais nosacījums ir izpildīts.

43 P?d?j? min?taj? gad?jum? nodok?a maks?t?jam, pamatojoties uz objekt?viem pier?d?jumiem, ir j?pier?da, ka pieg?d?t?js ir nodok?a maks?t?js, ja vien nodok?u administr?cijas r?c?b? nav nepieciešam?s inform?cijas, lai p?rbaud?tu, vai šis ties?bu uz PVN atskait?šanu materi?lais nosac?jums ir izpild?ts. Šaj? zi?? j?atg?dina – no Direkt?vas 2006/112 9. panta 1. punkta formul?juma izriet, ka “nodok?a maks?t?ja” j?dziens tiek defin?ts plaši un balstoties uz faktiskajiem apst?k?iem (spriedumi, 2012. gada 6. septembris *Tóth*, C?324/11, EU:C:2012:549, 30. punkts, un 2015. gada 22. oktobris, *PPUH Stehcemp*, C?277/14, EU:C:2015:719, 34. punkts) t?d?j?di, ka pieg?d?t?ja nodok?a maks?t?ja statuss var izriet?t no š?s lietas apst?k?iem.

44 No t? izriet, ka, run?jot par ties?bu uz PVN atskait?šanu materi?lo nosac?jumu noteikšanu, ja paties? pieg?d?t?ja identit?te r??in? par prec?m vai pakalpojumiem, par kuriem ir ?stenotas ties?bas uz PVN atskait?šanu, nav min?ta, š?s ties?bas nodok?a maks?t?jam ir j?atsaka, ja, ?emot v?r? faktiskos apst?k?us un neraugoties uz š? nodok?a maks?t?ja sniegto inform?ciju, nav vajadz?g?s inform?cijas, lai p?rbaud?tu, vai šis pieg?d?t?js ir nodok?a maks?t?js.

45 Turkl?t, k? Tiesa ir vair?kk?rt atg?din?jusi, c??a pret kr?pšanu, izvair?šanos no nodok?u maks?šanas un iesp?jamu ?aunpr?t?gu r?c?bu ir Direkt?v? 2006/112 atz?ts un ar to iedrošin?ts m?r?is. Šaj? zi?? Tiesa ir nospriedusi, ka ties?bu subjekti nevar kr?pnieciski vai ?aunpr?t?gi atsaukties uz Savien?bas ties?bu norm?m un ka l?dz ar to valsts iest?d?m un ties?m ir j?atsaka ties?bu uz nodok?a atskait?šanu izmantošana, ja, ?emot v?r? objekt?vus elementus, ir pier?d?ts, ka atsaukšan?s uz š?m ties?b?m ir kr?pnieciska vai ?aunpr?t?ga (šaj? noz?m? skat. spriedumus, 2006. gada 6. j?lijs, *Kittel un Recolta Recycling*, C?439/04 un C?440/04, EU:C:2006:446, 54. un 55. punkts; 2019. gada 16. oktobris, *Glencore Agriculture Hungary*, C?189/18, EU:C:2019:861, 34. punkts un taj? min?t? judikat?ra, k? ar? r?kojumu, 2021. gada 14. apr?lis, *Finanzamt Wilmersdorf*, C?108/20, EU:C:2021:266, 21. punkts).

46 Attiec?b? uz kr?pšanu saska?? ar past?v?go judikat?ru ties?bas uz nodok?a atskait?šanu ir j?atsaka ne tikai tad, ja kr?pšanu ir izdar?jis pats nodok?a maks?t?js, bet ar? tad, ja ir pier?d?ts, ka nodok?a maks?t?js, kuram preces vai pakalpojumi, kas ir pamats ties?bu uz nodok?a atskait?šanu pamatošanai, ir pieg?d?ti vai sniegti, zin?ja vai tam bija j?zina, ka, ieg?d?joties š?s preces vai pakalpojumus, tas piedal?s ar kr?pšanu PVN jom? saist?t? dar?jum? (šaj? noz?m? skat. spriedumus, 2006. gada 6. j?lijs, *Kittel un Recolta Recycling*, C?439/04 un C?440/04, EU:C:2006:446, 59. punkts; 2012. gada 21. j?nijs, *Mahagében un Dávid*, C?80/11 un C?142/11, EU:C:2012:373, 45. punkts; 2019. gada 16. oktobris, *Glencore Agriculture Hungary*, C?189/18, EU:C:2019:861, 35. punkts un taj? min?t? judikat?ra, k? ar? r?kojumu, 2021. gada 14. apr?lis, *Finanzamt Wilmersdorf*, C?108/20, EU:C:2021:266, 22. punkts).

47 Šaj? zi?? tika uzskat?ts, ka nodok?a maks?t?js, kurš zin?ja vai kuram bija j?zina, ka, izdar?dams pirkumu, tas piedal?s ar kr?pšanu PVN jom? saist?t? dar?jum?, saska?? ar Direkt?vas 2006/112 m?r?iem ir j?uzskata par š?s kr?pšanas dal?bnieku neatkar?gi no t?, vai vi?š g?st labumu no pre?u t?l?kp?rdošanas vai pakalpojumu izmantošanas vi?a v?l?kos ar nodokli apliekamos dar?jumos, jo šis nodok?a maks?t?js š?d? situ?cij? pal?dz min?t?s kr?pšanas izdar?t?jiem un k??st par to l?dzdal?bnieku (r?kojums, 2021. gada 14. apr?lis, *Finanzamt Wilmersdorf*, C?108/20, EU:C:2021:266, 23. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

48 Tiesa ar? ir vair?kk?rt preciz?jusi, ka situ?cij?s, kur?s atskait?šanas ties?bu materi?lie nosac?jumi ir izpild?ti, ties?bas uz nodok?a atskait?šanu var atteikt nodok?u maks?t?jam vien?gi ar nosac?jumu, ka, ?emot v?r? objekt?vus datus, ir konstat?ts, ka tas zin?ja vai ar? tam bija j?zina, ka, ieg?stot preces vai pakalpojumus, kas ir ties?bu uz nodok?a atskait?šanu pamat?, vi?š piedal?s dar?jum?, kurš ir iesaist?ts š?d? kr?pšan?, ko izdar?jis pieg?d?t?js vai cits saimniecisk?s darb?bas subjekts, kurš iepriekš vai v?l?k iesaist?jies šo pieg?žu vai pakalpojumu sniegšanas ??d? (r?kojums, 2021. gada 14. apr?lis, *Finanzamt Wilmersdorf*, C?108/20, EU:C:2021:266, 24.

punkts un taj? min?t? judikat?ra).

49 Šaj? zi?? Tiesa ir nospriedusi, ka ar Direkt?v? 2006/112 paredz?to ties?bu uz nodok?a atskait?šanu sist?mu nav sader?gi tas, ka ar šo ties?bu atteikumu tiek sod?ts nodok?a maks?t?js, kurš nav zin?jis vai nevar?ja zin?t, ka konkr?tais dar?jums ir iesaist?ts pieg?d?t?ja izdar?t? kr?pšan? vai ka cits dar?jums, kas ietilpst pieg?des ??d? pirms vai p?c nodok?a maks?t?ja veikt? dar?juma, ir saist?ts ar PVN kr?pšanu; atbild?bas bez vainas sist?mas izveidošana p?rsniegtu to, kas ir nepieciešams valsts kases ties?bu aizsardz?bai (r?kojums, 2021. gada 14. apr?lis, *Finanzamt Wilmersdorf*, C?108/20, EU:C:2021:266, 25. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

50 Turkl?t saska?? ar Tiesas past?v?go judikat?ru, t? k? ties?bu uz nodok?a atskait?šanu atteikšana ir iz??mums no š?s ties?bas veidojoš? pamatprincipa piem?rošanas, nodok?u iest?d?m ir j?sniedz juridiski pietiekami objekt?vi pier?d?jumi, kas ?auj secin?t, ka nodok?u maks?t?js ir izdar?jis kr?pšanu PVN jom? vai zin?ja vai tam bija j?zina, ka dar?jums, kurš ir nor?d?ts, lai pamatotu ties?bas uz nodok?a atskait?šanu, ir iesaist?ts š?d? kr?pšan?. L?dz ar to iesniedz?jtiesai ir j?p?rbauda, vai attiec?g?s nodok?u iest?des ir pier?d?jušas š?du objekt?vu elementu esam?bu (r?kojums, 2020. gada 3. septembris, *Vikingo F?vállalkozó*, C?610/19, EU:C:2020:673, 57. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

51 T? k? Savien?bas ties?bu akti neietver noteikumus par pier?d?jumu ieg?šanas nosac?jumiem attiec?b? uz kr?pšanu PVN jom?, šie objekt?vie pier?d?jumi nodok?u administr?cijai ir j?konstat? saska?? ar valsts ties?bu aktos paredz?tajiem pier?d?šanas noteikumiem. Tom?r šie noteikumi nedr?kst nelabv?l?gi ietekm?t Savien?bas ties?bu efektivit?ti (r?kojums, 2020. gada 3. septembris, *Vikingo F?vállalkozó*, C?610/19, EU:C:2020:673, 59. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

52 No š? sprieduma 46. un 51. punkt? atg?din?t?s judikat?ras izriet, ka ties?bas uz nodok?a atskait?šanu šim nodok?a maks?t?jam var tikt atteiktas tikai tad, ja p?c tam, kad ir veikts visu lietas elementu un visu faktisko apst?k?u visaptverošs v?rt?jums atbilstoši valsts ties?b?s noteiktajai pier?d?šanas k?rt?bai, ir pier?d?ts, ka nodok?a maks?t?js ir veicis kr?pšanu PVN jom? vai zin?ja vai tam bija j?zina, ka dar?jums, uz kuru tas atsaucas, lai pamatotu š?s ties?bas, ir iesaist?ts š?d? kr?pšan? (šaj? noz?m? skat. spriedumu, 2014. gada 13. febru?ris, *Maks Pen*, C?18/13, EU:C:2014:69, 30. punkts, un r?kojumu, 2016. gada 10. novembris, *Signum Alfa Sped*, C?446/15, nav public?ts, EU:C:2016:869, 36. punkts). Ties?bas uz nodok?a atskait?šanu var tikt atteiktas tikai tad, ja šie fakti ir pier?d?ti juridiski pietiekami un nevis – tikai ar pie??mumiem (šaj? noz?m? skat. r?kojumu, 2020. gada 3. septembris, *Crewprint*, C?611/19, nav public?ts, EU:C:2020:674, 45. punkts).

53 Šaj? gad?jum?, veicot šo visp?r?go v?rt?jumu, tas, ka nodok?a maks?t?js, kurš l?dz izmantot ties?bas uz nodok?a atskait?šanu un kurš ir izdevis r??inu, šaj? r??in? ir apzin?ti nor?d?jis fikt?vu pieg?d?t?ju, ir atbilstošs apst?klis, kas nor?da, ka šis nodok?a maks?t?js apzin?j?s, ka vi?š piedal?s pre?u pieg?d?, kas saist?ta ar kr?pšanu PVN jom?. Tom?r iesniedz?jtiesai, ?emot v?r? visus lietas elementus un faktiskos apst?k?us, ir j?izv?rt?, vai tas t? patieš?m ir pamatliet?.

54 Attiec?b? uz ?aunpr?t?gas r?c?bas iesp?ju j?atg?dina, ka š?da r?c?ba ir tad, ja ir izpild?ti divi nosac?jumi, proti, pirm?m k?rt?m, lai gan tie form?li atbilst attiec?gaj?s min?t?s direkt?vas norm?s paredz?tajiem nosac?jumiem un šo direkt?vu transpon?jošo valsts ties?bu aktu norm?m, attiec?go dar?jumu rezult?t? tiek g?ta nodok?u priekšroc?ba, kuras pieš?iršana ir pret?ja šo noteikumu m?r?im, un, otr?m k?rt?m, no objekt?vu elementu kopuma izriet, ka attiec?go dar?jumu pamatm?r?is ir vien?gi ieg?t š?du nodok?u priekšroc?bu (skat. it ?paši spriedumus, 2015. gada 17. decembris, *WEbMindLicenses*, C?419/14, EU:C:2015:832, 36. punkts; 2019. gada 10. j?lijs, *Kuršu zeme*, C?273/18, EU:C:2019:588, 35. punkts, un 2020. gada 18. j?nijs, *KrakVet Marek Batko*

55 Līdz ar to tas, ka rīcinātājs, kas attiecas uz precēm vai pakalpojumiem, saistībā ar kuriem ir īstenotas tiesības uz PVN atskaitīšanu, tiek norādīts fiktīvs piegādātājs, neietilpst šādā rīcībā, jo, kā tas ir atgādīts šā sprieduma 27. punktā, piegādātāja norādīšana rīcinātājam par precēm vai pakalpojumiem, saistībā ar kuriem ir īstenotas tiesības uz PVN atskaitīšanu, ir šo tiesību formāls nosacījums un tādējādi šīs norādes rezultātā tiesību normās par tiesībām uz nodokļa atskaitīšanu paredzētie materiālie nosacījumi netiek izpildīti.

56 Treškārt, attiecībā uz jautājumu, vai atskaitīšanas tiesības var tikt atteiktas negodprātīgam nodokļa maksātājam tikai tad, ja pastāv nodokļu ieņēmumu zaudēšanas risks dalībvalstij un nodokļu priekšrocība nodokļa maksātājam vai citiem attiecīgajiem darījuma dalībniekiem, jānorāda, ka, piemērojot apgrieztās iekasēšanas procedūru, principā nav jāmaksā nekāds maksājums valsts kasei (skat. it īpaši spriedumus, 2014. gada 6. februāris, *Fatorie*, C-424/12, EU:C:2014:50, 29. punkts, un 2017. gada 26. aprīlis, *Farkas*, C-564/15, EU:C:2017:302, 41. punkts). Turklāt nodokļa maksātāja tiesības atskaitīt PVN neietekmē jautājumu par to, vai PVN, kas maksājams par agrākiem vai vēlākiem pārdošanas darījumiem saistībā ar attiecīgajām precēm, ir ticis pārskaitīts valsts kasei (šajā nozīmā skat. rīkojumu, 2020. gada 3. septembris, *Vikingo Fővállalkozó*, C-610/19, EU:C:2020:673, 42. punkts un tajā minētā judikatūra). Tomēr, kā izriet no šā sprieduma 44. un 46.–52. punkta, nodokļa maksātājam ir jāatsaka tiesību uz nodokļa atskaitīšanu izmantošana, ja nav datu, kas vajadzīgi, lai pārbaudītu, vai attiecīgo preču vai pakalpojumu piegādātājam nav nodokļa maksātāja statusa, vai ja ir juridiski pietiekami pierādīts, ka šis nodokļa maksātājs ir izdarījis kļūpīgu PVN jomā vai zināja vai tam bija jāzina, ka darījums, kas tiek norādīts, lai pamatotu šīs tiesības, ir iesaistīts šādā kļūpīgā. Līdz ar to, lai pamatotu šādu atteikumu, nav jākonstatē nodokļu ieņēmumu zaudējuma risks.

57 Tāpat šajā nolūkā nav nozīmes tam, vai attiecīgais darījums ir vai nav sniedzis nodokļu priekšrocības nodokļa maksātājam vai citām personām, kas piedalās piegādātājam vai pakalpojumu saņēmējam. Pirmām kārtām, šādas priekšrocības esamība nav saistīta ar jautājumu par to, vai ir izpildīti materiālie nosacījumi, kuriem ir pakārtas tiesības uz nodokļa atskaitīšanu, piemēram, attiecīgo preču vai pakalpojumu sniedzēja nodokļa maksātāja statuss. Otrām kārtām, atšķirībā no tā, kas nospriests negodīgas prakses jomā, konstatējums par nodokļa maksātāja līdzdalību kļūpīgā PVN jomā nav pakārtots nosacījumam, ka šis darījums visām sniedz tādus nodokļu priekšrocības, kuras piešķiršana ir pretrunā Direktīvas 2006/112 normās izvirzītajam mērķim (rīkojums, 2021. gada 14. aprīlis, *Finanzamt Wilmersdorf*, C-108/20, EU:C:2021:266, 35. punkts).

58 Tā kā iesniedzējtiesa ir minējusi tādus nodokļa maksātāja iespējamo negodprātību, kurš slēpj patiesu piegādātāja identitāti, jāpiebilst, ka, lai gan Savienības tiesībām nav pretrunā prasība, lai saimnieciskās darbības subjekts rīkotos labticīgi, nodokļa maksātāja negodprātība nav jāpierāda, lai tam tiktu atteiktas tiesības uz nodokļa atskaitīšanu (šajā nozīmā skat. rīkojumu, 2021. gada 14. aprīlis, *Finanzamt Wilmersdorf*, C-108/20, EU:C:2021:266, 30. un 31. punkts).

59 Visbeidzot, ciktāl iesniedzējtiesa atsaucas arī uz faktu, ka patiesu piegādātāja slēpšana var apdraudēt tiešo aplikšanu ar nodokļiem, liedzot nodokļu administrācijai kontroles līdzekļus, jāuzsver, ka no šā sprieduma 30. un 31. punkta atgādītās judikatūras izriet, ka tiesības uz nodokļa atskaitīšanu nevar tikt atteiktas šā iemesla dēļ. Šāds atteikums būtu pretrunā šo tiesību pamatprincipam un līdz ar to – nodokļu neitralitātes principam.

60 Ēmot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz uzdotajiem jautājumiem ir jāatbild, ka Direktīva 2006/112, skatīta kopā ar nodokļu neitralitātes principu, ir jāinterpretē tādējādi, ka nodokļa maksātājam ir jāatsaka izmantot tiesības uz PVN atskaitīšanu saistībā ar tam

piegādāto preču iegādi, ja šis nodokļa maksātājs rīdina, kuru tas pats ir izsniedzis par šo darījumu, piemērojot apgrieztās iekasšanas procedūru, ir apzināti norādījis fiktīvu piegādātāju, ja, ņemot vērā faktiskos apstākļus un šo nodokļa maksātāja sniegto informāciju, nav vajadzīgas informācijas, lai pārbaudītu, vai faktiskais piegādātājs ir nodokļa maksātājs, vai arī ja ir juridiski pietiekami pierādīts, ka minētais nodokļu maksātājs ir izdarījis krāpšanu PVN jomā vai zināja vai tam bija jāzina, ka darījums, kurš ir norādīts, lai pamatotu tiesības uz nodokļa atskaitēšanu, ir iesaistīts šādā krāpšanā.

Par tiesāšanas izdevumiem

61 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šo tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanas izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (piektā palāta) nospriež:

Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopājo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu, skatīta kopā ar nodokļu neitralitātes principu, ir jāinterpretē tādējādi, ka nodokļa maksātājam ir jāatsaka izmantot tiesības uz pievienotās vērtības nodokļa (PVN) atskaitēšanu saistībā ar tam piegādāto preču iegādi, ja šis nodokļa maksātājs rīdina, kuru tas pats ir izsniedzis par šo darījumu, piemērojot apgrieztās iekasšanas procedūru, ir apzināti norādījis fiktīvu piegādātāju, ja, ņemot vērā faktiskos apstākļus un šo nodokļa maksātāja sniegto informāciju, nav vajadzīgas informācijas, lai pārbaudītu, vai faktiskais piegādātājs ir nodokļa maksātājs, vai arī ja ir juridiski pietiekami pierādīts, ka minētais nodokļu maksātājs ir izdarījis krāpšanu PVN jomā vai zināja vai tam bija jāzina, ka darījums, kurš ir norādīts, lai pamatotu tiesības uz nodokļa atskaitēšanu, ir iesaistīts šādā krāpšanā.

[Paraksti]

* Tiesvedības valoda – spāņu.